

Mål C-375/07

Staatssecretaris van Financiën

mot

Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

(begäran om förhandsavgörande
från Hoge Raad der Nederlanden)

”Begäran om förhandsavgörande — En klassificeringsförordnings giltighet — Tolkning av bilagan till förordning (EG) nr 1196/97 — Artiklarna 220 och 239 i tullkodexen — Artiklarna 871 och 905 i förordning (EEG) nr 2454/93 — Torra plattor framställda av rismjöl, salt och vatten — Tullklassificering — Uppbörd i efterhand av importtull — Förfarande för eftergift — Misstag av tullmyndigheterna som kan upptäckas — Uppenbar vårdslöshet från importörens sida”

Förslag till avgörande av generaladvokat V. Trstenjak föredraget den
4 september 2008 . . . . . I - 8694
Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 november 2008 . . . . . I - 8716

Sammanfattning av domen

1. *Gemensamma tulltaxan — Tulltaxenummer — Plattor tillverkade av rismjöl, salt och vatten (Rådets förordning nr 2658/87, bilaga I; kommissionens förordningar nr 1196/97 och nr 1624/97)*

I - 8691

2. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Återbetalning eller eftergift av tullbeloppen*
(*Artiklarna 230 femte stycket EG, 234 EG och 249 EG; Europaparlamentets och rådets förordning nr 82/97; rådets förordning nr 2913/92, artiklarna 220 och 239*)

1. Plattor tillverkade av rismjöl, salt och vatten, som är torkade men inte har genomgått värmebehandling, omfattas av undernummer 1905 90 20 i den kombinerade nomenklatur som återfinns i bilaga I till rådets förordning nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt förordning nr 1624/97.

kännetecken för klassificeringen av en vara till undernummer 1905 90 20.

Av dessa omständigheter framgår för övrigt att giltigheten av förordning nr 1196/97 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen inte påverkas.

I detta avseende gäller för det första att hänvisningen till rispapper (rice paper) eller till "torkade" produkter anges uttryckligen i ordalydelsen av flera språkversioner av undernummer 1905 90 20 i Kombinerade nomenklaturen, medan nummer 1901 har karaktären av uppsamlingsnummer och endast avser sådana produkter som inte nämns i eller ingår i någon annan del av Kombinerade nomenklaturen. Vid en jämförelse av flera språkversioner av Kombinerade nomenklaturen och mot bakgrund av kommissionens förklarande anmärkningar, i vilka det hänvisas till den internationella konventionen om systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, är inte det faktum att bakning skett ett nödvändigt

(se punkterna 47–53 samt punkterna 1 och 2 i domslutet)

2. När kommissionen har erhållit en ansökan från en medlemsstat om eftergift av importtull i den mening som avses i artikel 239 i rådets förordning nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning

nr 82/97, och den redan har fattat ett beslut där rättsliga eller materiella bedömningar har gjorts i ett enskilt fall av import, gäller dessa bedömningar samtliga de organ i den medlemsstat till vilken ett sådant beslut riktar sig, i enlighet med artikel 249 EG, och detta omfattar även de av dess domstolar som föränletts att pröva nämnda fall utifrån artikel 220 i nämnda förordning.

De krav som är förenade med den enhetliga tillämpningen av gemenskapsrätten, för vars säkerställande kommissionen har givits befogenhet att besluta i fråga om uppbörd av tullskulder i efterhand, fordrar alltså för samma importtransaktioner av en importör att ett beslut av kommissionen, där den tar ställning till huruvida denna importör har gjort sig skyldig till "uppenbar vårdslöshet", inte får blockeras av ett senare beslut av en nationell domstol som tar ställning till huruvida nämnde importör hade kunnat upptäcka det misstag som de nationella tullmyndigheterna begått. Har alltså en nationell domstol som under det förfarande som inletts vid denna domstol avseende en

talans mot beslutet om uppbörd av importtull, kännedom om att ett ärende har anhängiggjorts vid kommissionen i enlighet med artikel 220 eller 239 i tullkodexen, ska nämnda domstol undvika att fatta beslut som går emot ett beslut som kommissionen avser att fatta med tillämpning av nämnda artiklar.

Om importören inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 230 femte stycket EG har väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut avseende ansökan om eftergift av tullen i den mening som avses i artikel 239 i nämnda förordning, ankommer det på den nationella domstolen att bedöma om den antingen ska vilandeförklara målet till dess att nämnda talan om ogiltigförklaring definitivt avgjorts eller om den själv ska begära förhandsavgörande av domstolen avseende giltigheten.

(se punkterna 62, 64–66 och 68 samt punkt 3 i domslutet)